

Powietrze, Inna Szkoła Teatralna

## Czego nie widać

*Powietrze e(ks)misje* jest czwartą częścią projektu teatralnego Innej Szkoły Teatralnej, dotyczącego żywiołów. Woda, ziemia i ogień, które dotychczas były tematami węgajckich performansów są pojęciami łatwiejszymi do zdefiniowania. Jak bowiem mówić o czymś, czego nie można odbierać za pomocą zmysłów?

Z obecności powietrza zdajemy sobie sprawę dopiero wtedy, gdy go brakuje. Kiedy tracimy oddech okazuje się, że brak „niewidzialnego” oznacza śmierć. Świadomość powietrza rodzi więc pytania egzystencjalne.

W poszukiwaniu odpowiedzi Inna Szkoła Teatralna wybrała się na trzy wyprawy: kołędowanie, zapusty, alelujki, by później zabrać widzów w podróż. Widowisko rozpoczyna się od cytatu, pochodzącego z traktatu Wittgensteina: „O czym nie można mówić, o tym trzeba milczeć”, który zostaje wypowiedziany dwukrotnie. Za drugim razem następuje odwrócenie sensu, co oznacza, że trzeba mówić o tym, o czym często chciałoby się milczeć.

Węgajty nie milczą. Nie pozostają obojętne wobec problemów związanych z globalnym ociepleniem czy nadmierną emisją dwutlenku węgla. Jednak performans nie staje się ekologiczną propagandą. Jest punktem wyjścia do mówienia o relacjach międzyludzkich. Ponadto bada wpływ człowieka na świat i analizuje jego problemy.

Czasem mówi się komuś, że jest potrzebny do życia jak tlen. Innym razem powietrze przyrównuje się do marzenia. „Niewidzialne” to także siła wyższa, przez niektórych nazywana Bogiem. Okazuje się, że brak tego żywiołu może spowodować śmierć nie tylko fizyczną, ale również, a może przede wszystkim śmierć duchową. Kiedy nie ma powietrza, nie ma związków pomiędzy istotami. Przywdziewa się wówczas maski, autentyczność zakrywa śmiechem. Człowiek staje się niemy.

Projekt zachęca widza do zabrania głosu, przerwania milczenia. Wittgenstein mówił, że granice języka są równocześnie granicami świata. Żeby nie tworzyć granic, wyrazić swoje pragnienia czy wątpliwości trzeba więc zabrać głos. Niemożliwy jest bowiem inny sposób komunikacji. Tylko w relacji z drugim, innym możemy odkryć istnienie *Powietrza*.

Aleksandra Skorupa